Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ὀνόματι τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. —

Περὶ ὑπηκοΐας. —

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς ἀπαραλλάκτου ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτή, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς ἐξουσιάζει ἀναφαίρετα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πᾶσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὑφιστὴ γνωρίζοντα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνεργῶν ἀποστολάζας ἐνώπιον δόγματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλῃ μητρικῆς καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἐπιτηρούντα ἀπαραλλάκτως τὰ ἱερὰ δόγματα, ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος ἐπιτρέπουσα ἀπεξαρτήσεως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας

τὰ ψηφισμένα αὐτῆς δικαιώματα, καὶ δεσπόζει ὑπὸ ἰδίας Συνόδου Ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ δημοτικοῦ δικαίου τῶν Ἑλλήνων

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ συντελοῦσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἀξιώματα.

Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπολύνται ἢ ἀποκτήσωσι τὴν χαρακτηριστικὴν τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅπόταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὁρίζει.

Ἄρθρον 5.

Ἕνεκα τῆς περιστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐγκλήματος οὐδεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται, εἰμὴ δι' ἀιτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιῆται καὶ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προσωρινῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 6.

Κατοικία δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ Νόμου ὁριζομένου προηγουμένως αὐτῆς.-

Ἄρθρον 7.

Ὅμως, ἢ καὶ σιγοῦν ὅμως, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκῶσι ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχὰς ἀναφορὰς τῆς Νόμου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 8.

Ἡ κατοικία ὅμως εἶναι ἄσυλος· οὐδεμία καὶ ὁποία ἔρευ-

να ενεργούνται εφ' όλον και όσον ο Νόμος διατάσσει.

Άρθρον 9.

Δεν επιτρέπεται ούτε πωλείται ούτε αγοράζεται άνθρωπος. Αγοραστής, ή δούλος, παιδός γονείς και πάσης φυσικής ιδιότητος ελεύθερος. Δια πολίτης και Ελληνικόν εδάφους.

Άρθρον 10

Πας εις δύναται να δημοσιεύσῃ προφορικώς τε, εγγράφως και δια του τύπου τους σκεπτισμούς του, υπέρ τους Νόμους του Κράτους.

Ο τύπος είναι ελεύθερος και λογοκρισία δεν συνιστάται. —

Οι Υπουργοί συνιστώνται, κόβεται και υπογράφουν δημοσιεύσεις δεν υποχρεούνται εις ούδεμίαν χρηματικήν προσωπικήν ευθύνην Νόμῳ εξαιρέτως.

Οι κόβεται δημοσιεύσεις δίχουν ήδη ισχύει Ελληνικά.

Άρθρον 11.

Η ατομική κατάστασις ενεργείται σύμφωνα του Κράτους· εφ' οσον δημοσιεύεται συνεπείᾳ και το Κράτος κατά το μέτρον υπό αναγκης του δήμου.

Ένεκα ίδιας το δικαίωμα να συζήτῃ κάποιαν κατηγορήματα κοινωφελούς μεν τους Νόμους του Κράτους.

Άρθρον 12.

Ουδείς ενεργείται υπό ιδιοκτησίας εν ειρήνῃ δια δημόσιον ανάγκην προσηκόντως αποδεδειγμένην, όλον και όσον ο Νόμος διατάσσει, παίρνει δε προηγουμένως αποζημιώσεις. —

Άρθρον 13.

Δι' βασάνου και η γενική δήμευσις απαγορεύονται.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἀσύμβατον τῶν ἀρχόντων ἔχει ἀπαραβίαστον.

Περὶ Συντάξεως τῆς πολιτείας.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 16.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν. Πᾶς νόμος, ἀφοῦ τοὺς ἐπιτίου προϋπολογισμούς, τὰ ἔσοδα ἢ ἔξοδα τοῦ Κράτους, διάταξιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐπίτιον προσδιορισμὸν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν Στρατοφορίαν καὶ Ναυτοφορίαν ἐχόντων προτίθεται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 17.

Ὁποιαδήποτε πρότασις ἀφορῶσα αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν, ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὅποιον σκοπὸν, ἀπαιτεῖται εἰς τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 18.

Ἐὰν πρότασις Νόμου ἀποφασισθῇ ὑπὸ μιᾶς τῶν ἐνεργῶν νομοθετικῶν συνάμεων, δὲν παρουσιάζεται εἰς ἄλλην ἀν εἰς τὴν Βουλευτικὴν Συνέλευσιν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα· ἐνεργεῖται

οἱ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διορισθεισῶν τοποτηρητῶν.

Ἄρθρον 21.

Ἡ δικαιοσύνη ἐξουσιάζεται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις κηρύσσονται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως

Ἄρθρον 22.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρον 23.

Ὁπόσα πράξεις τοῦ Βασιλέως ἐκτός ἐὰν ἀναγράται, ἵνα δεῖ ἦναι προϋπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ἐξίσου διὰ μιᾶς τῆς ὑπογραφῆς του καθίστανται ὑπεύθυνος.

Ἐν περιπτώσει δὲ ἀγραφίας ἐξουσιάζουν τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παντάτων Ὑπουργῶν συμπαρευθῇ εἰς τὸ νὰ προϋπογράψῃ τὸ τῆς ἀπογνώσεως τοῦ πρακτέου καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ νέου ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφεται ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος διορισθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διὰ τῆς ὁμοῦ.

Ἄρθρον 24.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 25.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος Ἄρχων τοῦ Κράτους· ἀρχῇ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατῶν, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· ἀναστέλλει δὲ αὐτὰς εἰς ἐπὶ βουλὴν καὶ ἐπὶ Συνελεύσεως μετὰ τῶν ἀναγκαίων διευκρινήσεων ἅμα τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέπουσιν.—

Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅρκοι τυπόνται καὶ ὅλαι ἄρραι περὶ τοῦτο παραγραφῆς, περὶ τῶν ὅποιων καὶ ἄρρας διαλήψεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῇ τὶ ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀλλοιωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ, δὲν ἔχουσιν ἰσχύν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 26.

Οὐδεμία παραγραφὴ ἢ ἀπαλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γείνῃ ἄνευ Νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀναιρέσωσι τὰ φανερά.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ Βασιλεὺς ἀποστέλλει τοὺς Πρεσβευτὰς καὶ Πανδίκους τοὺς Ναυτικοὺς, στρατῆγοι καὶ πάσης τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ὑπὸ τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὁριζομένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ στρατεύσῃ νὰ ἀναγκάσῃ σε μὴ συγκοδεδημένον τινὰ.

Ἄρθρον 28.

Ὁ Βασιλεὺς οὐδέποτε ἐπιβάλλει ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστείλῃ ποτὲ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτοῦ, μηδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 29.

Ὁ Βασιλεὺς ὑπόκειται καὶ δημοσιεύει τοὺς Νόμους.

Ἄρθρ. 30.

Ὁ Βασιλεὺς συνάπτει ἀναλλοίωτος ἄσκησι τοῦ ἔργου ἢ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, οὐδαμοῦ δὲ, ὅταν τὸ κράτος εἶναι ὑπὸ πολέμου ἀνθεστηκότος ἢ δι' ἀνθεστηκότων, ἢ ἐπαρχίαι καὶ πόλεις ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ἐξ τὸ δικαίωμα τὰ

διαγνῇ ἐπὶ Βουλῆς· ἀλλὰ τὸ περὶ διαγνώσεως δικάσματα πρέπει νὰ διαμένωσι συγχρόνως καὶ ἐπὶ συνταγμάτων ἐπὶ μὲν τῶν ἑπτὰ ἐτῶν δύο, ἐπὶ δὲ Βουλῆς ἐτῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 31.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἢ ἀναβάλλῃ ἐπὶ ὅσον χρόνον ἢ νὰ διακόπτῃ ἐπὶ ἑβδομονθήμερον ἐπὶ ἑπτάτιας Βουλευτῶν Συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πάντοτε τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ἢ ἀπαγορεύεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Βουλευτῶν Συνόδου, ἄπαξ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς τῆς Βουλῆς καὶ ἐπὶ τῆς Γερουσίας

Ἄρθρον 32.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μετριάζῃ καὶ ἀφαιρῇ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινομένας ποινάς, ἀναστολὴν τῶν περὶ Ὑπουργῶν διαταγμάτων· πρὸς δὲ καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν ἐπὶ ἐπιτάξει ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 33.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἢ ἀποτίμῃ τὰ κατοικία παράδειγμα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ αὐτῶν Νόμων δὲν δύναται ὅμως νὰ χορηγῇ τίτλους ὀνομάτων καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ἢ ἀπαγορεύῃ τοιούτους, ἀποκτηθέντας παρὰ ξένου Κράτους ἐξ αἰτίας Ἐξόπτρας.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπτῃ νομίσματα κατὰ τοὺς Νόμους.

Ἄρθρον 35

Ἡ Βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται διὰ Νόμου τοῦ

ἐστόν τὸ διάταγμα δὶ' οὗ παρεκλήθησαν οἱ μετὰ Χρόνον, καὶ ὅτι δὶ' αὐτοῦ τὰ ἀναγκαῖα μετὰ τὴν ἀναλύσιν.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος, θέλει δώσει ἐντολὴν τῇ παρούσῃ Ἐθνικῇ Συνελεύσει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

"Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος τὰ προσήκοντα τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων, τὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους."

Περὶ διαθήκης καὶ Ἀτελειοδοσίας.—

Ἄρθρον 37.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δίκαιον καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα ἰσχύουσι καὶ διαθήκαι καὶ περιορίζονται εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, κατὰ τάξιν πρωτοτοκείας.

Ἄρθρον 38.

Ἐὰν ἐκλείψῃ γνήσιον καὶ νόμιμον ἀπόγονον τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν Δίκαιον καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιορίζονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ κατὰ τάξιν πρωτοτοκείας.

Ἐὰν παραλείψῃ θανάτου καὶ τοῦτον, ἄνευ γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου καθ' ἑκάστην γραμμήν, τὸ Ἑλληνικὸν Δίκαιον καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιορίζονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς

καὶ ἐνόχων γραμμὴ γνήσιος καὶ νομίμους διαδόχους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκείας.

Ἄρθρον 39.

Μὴ ὑπαρχόντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω τρόπον τινά, ὁ Βασιλεὺς δύναται αὐτὸν νὰ ὀνομάσῃ τὸν συγγενέστερον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐὰν τοῦτο συγκατατίθεται, παρόντων τουλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἑκάστης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 40.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἀναγνωρίζει τὰ πρεσβεύματα τῆς θρησκείας τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 41.

Ὁριστικοὶ τὰ σύμβολα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βαυαρίας δύνανται νὰ συγχωνεύσουν ἐὰν τῆς αὐτῆς ἐπιθυμοῦν.

Ἄρθρον 42.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐκτὸς κατὰ τὸ δεύτερον ἄρθρον ἕως τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένου. Κρίνεται τοῦ θρόνου, ὁμοῦ διὰ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Γερᾶς Συνόδου, τῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν Γερουσιαζῶν καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τοῦ εἰς τὴν 36 ἄρθρον διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πρῶτον ἐτὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Γερουσιαζῶν συνηγμένων ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρον 43.

Εἰ περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος

ἦται ἀπῆλθε, ἡ Ἀθήνα, καὶ δὲ ὑπάρχει Ἀλβανικὸς πόλις ὑπόμενος, ἡ Βόλη καὶ ἡ Ἠπειρωτία συνέχονται ἀπὸ συμμαχίας ἐπὶ δικαίῳ τὸ Βραβεῖον ἡμέραν μετὰ ἐπὶ ἀποβιώσεν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ συνθαμμένη Βασιλικὴ ἐπηρεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νεὸ ἐπὶ ἐνδόξου αὐτοῦ, μετὰ τὴς ὁμοφωνίας τοῦ Ἀλβανικοῦ, ἡ τὴς ἀρέσεως τοῦ διαδόχου. —

Ἄρθρον 44.

Ἐὰν ἀποθανόντος τοῦ Βασιλέως ὁ διάδοχος αὐτοῦ ἦ ἀπῆλθε, ἡ Βόλη καὶ ἡ Ἠπειρωτία συνέχονται ὁμοῦ διὰ τὰ συμφέροντα ἑκάστου ἑκάστου δὲ τόπου χωρὶς συνέρχεται, ὅταν δὲ ὑπάρχῃ τοιοῦτος εἰς διαδόχους τοῦ ἀποθανόντος Βασιλέως, ἡ ὅταν ὁ ἀπῆλθε διάδοχος δὲ ἔχῃ μυθύρα μεγάλην ἐπὶ Ἀρχιέρεα τὴς, τότε καλεῖται τὸ τι ἐπὶ Ἐκκλησίαν τοῦ ἔθνους τὴς αὐτοδιαίως.

Ὁ ἑκάστοτος τοῦ ἀπήλθοντος Βασιλέως, ἐὰν δεχθῇ διὰ διαδόχους, ἐὰν συμφωνῇ νεὸ τὴς Βουλῆς καὶ τὴς Ἠπειρωτίας, ἀναιρεῖται τὰ ἦται ἀρχὴ τὴς Ἐξῆς τοῦ ἀπαλλαγεῖσου δόγματος.

Ἰδιαίτερος Νόμος θέλει καταστῇ τὰ περὶ Ἀλβανικίας.

Ἄρθρον 45.

Ἐὰν ἀρνηθῇ Ἀρχιέας τοῦ Θρόνου, ἡ Βόλη καὶ ἡ Ἠπειρωτία ἐπὶ εἰ συνέρχονται, συμφωνοῦσι προσωρινῶς Ἀλβανικία ἀρχὴν Ἐξῆς τοῦ ἀπαλλαγεῖσου δόγματος, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐργεῖ νεὸ ἐπὶ ἐνδόξου αὐτοῦ, ἐὰ ὁρόσῃ τοῦ ἔθνους, ἐπὶ συνθαμμένη Βασιλικὴ θέ-

τίαν μέχρι της δημοκρατίας του Αιτωλικού.—

Εἷς δὲ δύο μόνων, οἱ τραπεζῖται, ἀφέρονται ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν ἀπαρέκκλητοι, οἵτινες φ' ὅ μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνεχόμενοι, εἰς Πελοπόνησον τοῦ Βασιλέα διὰ τῆς ἀξιοκοινωνίας των δύο φίλων του ὅλον.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 46

Οὐδὲ δύνται νὰ ἦναι συγχρόνως Βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστής.—

Ἄρθρον 47.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἀνελλείπτως καθ' ἕκαστον ἔτος πρὸ τῶν τοῦ Νοεμβρίου μηνός, εἰλὴ ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξίν των καὶ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἑκάστης Συνόδου δὲ δύναται νὰ ἦναι τριμηνία τῶν δύο μηνῶν.

Ἄρθρον 48.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύνανται ὅμως νὰ διακηρύττωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἡ μὲν Βουλὴ καθ' αὑτὴν δίκα, ἡ δὲ Γερουσία, πάλι εἰς τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσιν κατὰ ἀξιοκρατίαν, εἰ ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ φανερὰ δημοσίᾳ Συνεδριάσει.

Ἄρθρον 49.

Οὔτε ἡ Βουλὴ, οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρουσίας τουλάχ-

χίζει τὸν πρώτον αὐτὸν ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐὰν ἀντιθέτως ἐξουσιάζεται ἡ πρόταση, τότε ὁ λόγος ἀποβάλλεται.

Ἄρθρον 50.

Οὐδεὶς αὐτόνομος ἐφαρμόζεται ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ τὰ ἀναφερόμενα εἰς προφορικὴν ἢ γραπτὴν ἀναφορὰν ὅμως παρουσιάζονται διὰ τοὺς Βουλευτὰς ἢ Συμβουλίους, ἢ παραδίδονται εἰς τὰ Δικαστήρια.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἔχουν τὸ δικαίωμα ἢ ἀποκλειστικὸν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς δικαζομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφορὰς, αἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διαβαγνώσεις, ὅταν ζητοῦν.

Ἄρθρον 51.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἢ μὲν ἡ τῶν Βουλευτῶν, ἡ δὲ ἡ Συνεδρίων αὐτῆς.

Μόνον δὲ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνόδου τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ὅταν τὸ Σύνταγμα ὁρίζῃ, συνέρχονται ὁμοῦ ἡ τε Βουλευτικῶν.—

Ἄρθρον 52.

Οὐδεὶς φόρος διεβάζεται οὐδ' ἐφαρμόζεται, εἰ μὴ προηγουμένως δὶς ψηφισθῇ παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρον 53.

Καθ' ἕνας ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουν τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζουν περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ περιλαμβάνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμόν.

Άρθρον 54.

Οἰδήποτε δικάζει ἡ ἀρμοδία δίκη εἰς τὸν δημοσίον Ταμεῖον ἄνευ Νόμου.

Άρθρον 55.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς δὲν καταδικάζεται, οὐδ' ὅσον δικάζει ἐξαίρετα, ἔτσι πράξης ἢ γράφου, δίδεται παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκφρασιν τῶν Βουλευτῶν του καθηκόντων.

Άρθρον 56.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς διαγωνίσθη ὑπὸ Βουλευτοῦ Συνόδου, δὲν καταδικάζεται, συλλαμβάνεται, ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος εἰς ὃ ἀνήκει. Τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ εἰς αὐτόφωρον κακουργήματα.

Προσωρινὴ κράτησις δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, διαγωνισθέντος ὑπὸ Βουλευτοῦ Συνόδου, ὁσάκις ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ ἕως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Άρθρον 57.

Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ὁρκίζονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἑξῆς ὅρκον.

"Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ ζυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, νὰ σέβωμαι εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τῶν Κράτους, καὶ νὰ ἐκτελῶ εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου."

Ὁ ὅρκος δίδεται, παρὰ μὲν τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βου-

μελπρίᾳ, παρά δὲ τῶν Γερουσιαστῶν εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς Γερουσίας εἰς δημοσίαν Συνεδρίασιν.

Ἄρθρ. 58.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ Καταψηφισμοῦ, ποῖ ἐκάστη αὐτῶν δέχει ἐπιστροφὴ τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 59.

Ἡ Βουλὴ συγκειται εἰς Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐφόρων δικαίωμα πρὸς τοῦτο παρεχομένων κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον.

Ἄρθρον 60.

Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος, καὶ ὄχι μόνον τὴν Ἐπαρχίαν τῶν τῆς ἕδρας ἐκλέγονται.

Ἄρθρ. 61.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πάντοτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάττων τῶν ἑξήκοντα.

Ἄρθρον 62.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

Ἄρθρον 63.

Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται

Νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην, ἐλευθέρως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ πολιτικὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τούτοις νὰ κατὰ τὸν Νόμον τῶν

εμποροι ἀσαυδούμενα προκαλέα.

Ἄρθρον 64.

Βουλευταί, διορισθέντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐμπορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ δεχόμενοι αὐτὴν, πανοῦν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων των, καὶ τόν χρόνον ἀφαιρεθήσονται αὐτά, ὅλον εἰσοδήματον εἰς τὸν.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τῶν Βουλευτῶν καὶ ἐὰν ἄρχῃ ἐκάστου Βουλευτοῦ Ἐνιαυτόν. τοῦ Πρόεδρον. τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων αὐτῆς

Ἄρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ ὁρίζει τὰ καθήκοντα τῶν Βουλευτῶν, καὶ ἀποφασίζει περὶ των ἀναγκαίων ἀφορεθεντήτων.

Ἄρθρον 67

Οἱ ἐκλογικοὶ τόποι τῶν Βουλευταὶ γραμματ. ον εἰς τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀναδημοσίευσιν πρακτικῶν δημοσίων ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἄλλα, διαρκοῦντος τοῦ Βουλευτικοῦ Ἐνιαυτοῦ.

Ἄρθρον 68.

Οἱ Βουλευταί, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν ἢ ἐξακολουθοῦν ὑπηρεσίας ἢ ἔργον ἀπὸ μισθοδοτούμενον δὲν δύνανται εἰμὴ τὸ ἴδιον ἔργον μέχρι τοῦ ἀνωτέρου ὁρισθέν. ος μισθοῦ Ἀναδημοσιεύσεως

Περὶ τῆς Γερουσίας

Ἄρθρον 69.

Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς

τομοθετικής εξουσίας.

Άρθρον 70.

Ο Βασιλεύς διορίζει τους Γερουσιαστάς ισοβίους.

Τα διατάγματα του διορισμού των προτείνονται παρά του Προέδρου του Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρον 71.

Ο Γραμματεύς αριθμός των Γερουσιαστών ορίζεται εξ ήμισυ και εξάλ. δίνεται δι' ο Βασιλεύς ταυτήν αυτόν κατά τας ανάγκας μέχρι του ημίσεος του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Μόνον δημοσιογράφοι δύνανται νά διορισθώσιν υπό του Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταί του εξ ημισείου αριθμού.

Άρθρον 72.

Διά νά διορισθή τις Γερουσιαστής πρέπει.

1. Νά ήναι πολίτης Έλλην.
2. Νά ήναι ενηλικιωμένος εν τη Ελλάδι
3. Ν' απολαμβάνη τα δίκαια και πολιτικά δικαιώματα.
4. Νά συμπληρώσει το τεσσαρακοστόν έτος της ηλικίας του, και
5/ Ν' αποδείξη εν τη Ελλάδι

α/ Ότι μέλος ή Υπουργός των κατά τον νόμον της ανεξαρτησίας αμώνα εθνικών Κυβερνήσεων τουλάχιστον δύο μέχρι έτους του Χριστού σύβαστικού εθνικού εθνικού έτους.

β/ Ότι πρόεδρος, υπουργός δι. εξ εθνικάς Συνελεύσεως συμπολιτευομένης και της παρούσης, ή βουλευτής εις

δύο δουλάχιστον σερασκόδους σαρασκευάδας καὶ μικροῦτας, ἢ ἀ-
σαξ ἐπιτρεπόμενος καὶ ἄσαξ Βουλευτής.

γ. Εἷς Ἀρχηγὸς Ἱερολοχιτῶν, ἢ Ἱππέων, ἢ Ναυτικῶν μοί-
ρας, ὁδηγήσας τὰ Ἕλληνικὰ ὅπλα κατὰ τοὺς νόμους ἐπὶ ἀπέρ-
χεσιας ἄμα καὶ σκηνικοῦ ἢ μάχας.

δ.) Εἷς ἀπὸ ἔγγαμος διὰ γραμματικὴν ἀποδεικνυόμενον ἢ ἀπο-
δεδειγμένων χρηματικῶν ὀνόμων.

ε) Εἷς Πρόεδρος ἐπὶ Βουλῆς ἢ δύο Βουλευτικὰς Συνόδους
μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

ζ.) Εἷς Ὑπουργὸς μετὰ ἐνεργείας τῶν τοιούτος.

η.) Εἷς Ἱεραρχὸς, Μητροπολίτης. Ὑποπολίτης. Πάπας.
Μιτροπάρχης, ἢ Ὑποπάρχης μετὰ ἀντιλείας ἀπὸ τὸν κλῆρόν
του τῶν τοιούτου.

θ.) Εἷς Ἡγεμὼν, μετὰ ἀντιλεῖν ὑπηρεσίαν τῶν τοιούτος.

ι.) Εἷς Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ Ἐγκληματικοῦ
Συνεδρίου, μετὰ ἕξαετῆ ὑπηρεσίαν τῶν τοιούτος.

ια.) Εἷς Εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἢ Πρόεδρος Ἐφε-
τῶν, ἢ Νομάρχης, μετὰ ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν τῶν τοιούτος.

ιβ.) Εἷς Δικάστης παρὰ τῷ Ἐγκληματικῷ Συνεδρίῳ, Εἰσαγγελεὺς
παρ' Ἐφέταις, ἢ Ἀντιπάρεδρος, μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν τῶν τοι-
ούτος.

ιγ.) Εἷς Πρόεδρος Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἐξ τῶν τοιούτος ἢ
Πενταετὴς καὶ ἑξαετὴς τῶν Νομαρχιακὸς Σύμβουλος ὑπηρετή-
σας.

ιδ.) Εἷς Ἐφέταις τοῦ Πανεπιστημίου, δύο τῶν τοιούτος ἢ
Πενταετὴς, καὶ μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν τῶν καθηγητὴς.

ιε.) Εἷς Ἀντιπρόεδρος ἐμπορικοῦ συμβουλίου, δύο τῶν

δουνάδων εξηκοντά και μετά ίδιαν υπηρεσίαν εἰς Εὐρωπήν.

Ἡ ὑπαρξις των εἰς τοὺς δύο τόπους ἡ μέχρι τοῦ ἀπαρτισμοῦ των ὑπηρεσίαν θὰ ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὴν τωνῦν δημοτικήν των τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Τὰ εἰς τὸ παρόν ἄρθρον προβλεπόμενα τοῦ Γερουσιαστοῦ θὰ ἀναθεωρηθῆ μετὰ δεκαετηρίδιον ἀπὸ τῆς τωνῦν ἰσχύος.

Ἄρθρον 73.

Ὁ διαλυθεὶς ἢ ἀφεθεὶς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἐκλεγῆ διὰ Πρόεδρος αὐτοῦ διαρκείας ἀφοῦ συμπληρώσῃ τοῦ παρὰ τῆς διαρκούσης ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὸ αὐτὸ αὐτὸ ἄρθρον ὁριζόμενα ἀναλογοῦντα χρόνον.

Ἄρθρον 74.

Διὰ τοὺς δημοτικοὺς ἐκλογεῖς Γερουσιαστῶν ἀναπτύσσεται χωριστὸν δίκαιον δημοβούλων ἀμφιβολιῶν διὰ καθυστερήσεις ἐπὶ τῶν ὅσων ἐπρόκειτο κατὰ τὸ 72 ἄρθρον ὁ δημοτικός.

Ἄρθρον 75.

Ὁ Βασιλόπαις καὶ ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου δίδαχος εἶναι αὐτοδίκαιος Γερουσιαστής, ἄμα συμπληρώσῃ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 76

Ἡ Βουλευτὴς Σύνοδος τῆς Γερουσίας ἀρχεται καὶ λήγει συγχρόνως μὲ τὴν τῆς Βουλῆς.

Κρῖμα 77

Πᾶσα συνεφύαις τῆς Γερουσίας, εἴτε τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνεφιάζῃ ἡ Βουλή, εἶναι παράνομος, καὶ πᾶσα ἀρχὴ γενομένη ἐν ταιαύτῃ συνεφιαζῃ εἶναι αὐθυπαίως ἄκυρος, εἴτε ὅλον τὸ Γερουσία συνέρχεται εἰς δικαστικὸν σῶμα, ὅτε μόνον τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ὡρισμένα δικαστικὰ αὐτῆς καθήκοντα δύναται νὰ ἐκτελῇ.

Κρῖμα 78.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἐκ τῶν Γερουσιαζῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας κατὰ ἰσοβίαν· αὐτὴ δὲ κατὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἑαυτῆς μελῶν δύο Ἀντιπροέδρους καὶ ἕνα Γραμματέα.

Κρῖμα 79.

Οἱ Γερουσιαζαὶ λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν σεσταθμισμένον ἐφάπαξ κατὰ μῆνα, εἰ ὅσον ἐπιζῶσι διαρκοῦσιν αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν.

Οἱ λόγῳ ἀγνείας ἢ γραμματείας ὑπηρεσίας, ἢ ὅλως ὡς μεταδοθέντες γεροντιαζαὶ, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ ἡμισυ τοῦ μέρους τῆς ἀποδεχθείσης ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Κρῖμα 80.

Ὀνόματι τῆς Βασιλικῆς ἀντιπροσωπείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

Κρῖμα 81.

Οἱ Ὑπουργοὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ὅλοι μόνον, ὅταν ὦσιν μέλη αὐτῶν. Ἔχουσι δὲ εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδρίασεις ἀμφοτέρων καὶ ἀκρο-

ούτω σήμερον ἐπιθυμεῖ τοῦ λόγου· Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δὲ κατέστησαν ἀναπόσπαστον τὴν παρουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ.–

Ἄρθρον 82.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἡ προφορικὴ δὲν ἀναγνώσθη τὴς αὐτῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 83.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν. Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν δίκην οἱ Γερουσιασταὶ οἵτινες προσώδησαν ἀγροῦ, ἀφοῦ ἐξοδεύσῃ ἢ εἰς δίκην εἰσαγωγή.

Ἐθνικὸς Νόμος θέσει ὁρίσει τὰ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, τὰ ἐνεργείας ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν.–

Ἄρθρον 84.

Μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Νόμου, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἔνεκα ἐξαίρετος προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας ἐξουσίας, παραβάσεως βαρείας καὶ κακῆς παραβάσεως τῶν ὅρκων τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 85.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ἐπιεικῶς χάριν εἰς Ὑπουργὸν νὰ ἀπαλλαγῇ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐὰν ἀιτήσῃ αὐτὴν ἡ ἡ Βουλή

Περὶ δικαστῶν Ἑλλάδος

Ἄρθρον 86

Ἡ Δικαιοσύνη ἀπορρέει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐκτελεῖται δὲ διὰ Δικαστῶν ὑπὸ

αὐτῶν κρυπτομένων.

Ἄρθρον 87.

Οἱ κυβεῖται καθὼς καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἔχοντα μέλη τοῦ ἐθνικοῦ συνεδρίου δίκην εἶναι ἐλεύθεροι. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ δίκην καταλαβόντες τοιούτου δίκης ὁρίζονται ὑπ' εἰδικοῦ Νόμου ἐπιδοθησομένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελείας ἀποκαταστάσεως τοῦ παρόντος συντάγματος.

Ἀφ' οὗ ἐπιτύχῃ οἱ κυβεῖται καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἔχοντα μέλη τοῦ Ε. Νομικοῦ Συνεδρίου καταλαβόντες εἶναι, δὲν δύνανται τὰ πάντα ἐν ἄκρᾳ κυβερνητικῇ ἀπορρήτῳ.

Ἄρθρ. 88.

Ἔπαρχοι, Ἀντιπαρχοι καὶ ἐπιστάται δὲν ἀπαγορεύεται οὐδὲ τὸ ἐν τῷ κυβερνείῳ τῆς νήσου.

Ἄρθ. 89.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄνευ τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένου ὑπὸ αὐτοῦ κυβεῖου· ὅθεν κυβεῖται ἐνεργοῦσαι καὶ εὐλαυτα κυβεῖα ὑπὸ ὁποιονδήποτε τρόπον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνιστῶνται.

Ἄρθρον 90.

Αἱ συνεδρίαι τῶν κυβεῖων εἶναι δημόσιαι, εἰδὲ ὅταν ἡ δημοσιότης ἠδύνατο εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν· ὅμως τότε τὰ κυβεῖα ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶνται περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 91.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη, καὶ ἡ ἀναγινώσκεται δὲ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 92.

Τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρον 93.

Τὰ σχολικὰ ἐγχειρήματα κυβερνῶνται ὑπὸ τῶν ὁρισμῶν πάντων καὶ τὰ τοῦ ἔθνους, ὅταν ταῦτα δὲν ἀφορῶσιν τοὺς Ἑλληνικοὺς βίους.

Ἄρθρον 94.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὀπαζοὺς νὰ δέχωνται καὶ ἔχωσιν ὑπηρεσίαν ἐξωτικὴν, οὐδὲ ἐκ τοῦ Καθηγητοῦ εἰ ἐν Πανεπιστημίῳ.—

Ἄρθρον 95.

Εἰδικὸς Νόμος θέτει κανονισμὸν τὰ περὶ Λυκειακῶν καὶ Παιδικῶν.—

Ἄρθρον 96.

Τὰ προσόντα τῶν ὀπαζῶν ὑπαγορεύει θέσις ὁμοίαν εἰ εἰδικοῦ Νόμου.

Τέλος. Κανάρης

Ἄρθρον 97.

Εἰδικὸς Νόμος θέτει κανονισμὸν τὰ περὶ ἀναχωρήσεως τῶν Γυμνασιαρχῶν καὶ Ἐφόρων δικαιῶν, ἅτινα μέρη τε καὶ ἀρμοῦν τοῖς μέρεσι.

Ἄρθρον 98.

Ἄνευ νόμου, γραπτὸς θέσις οὐδὲ ἔστω δεκτὸς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διαμένῃ εἰς τὸ Κράτος τε νὰ δέχῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 99.

Πάντες ὅσοι καὶ ὅλαι ὁ Νόμος καταλύει οἱ γραικικοὶ καὶ Παυλικοὶ γεγονότα τοῦ Βαθμοῦ, τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν τοιούτων τῶν.—

Άρθρον 100.

Οὐδεὶς ὅρκος ἐπιβάλλεται ἐπὶ Νόμων, ὁρίζοντος καὶ τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Άρθρον 101

Τὰ ὑπάρχοντα κοινοτικὰ κτιματία καταργοῦνται. Αἱ δὲ ὑπάρχουσαι ἐξ αὐτῶν σχέσεις ἀμφισβητουμένου κοινοτικοῦ ὑποδείγματος ἀναλύονται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος ἐξ ἰδίᾳ ταυτῇ κτιματοδοσίᾳ τῶν κτιματίων καὶ ἐξόδων κτιάζεσθαι ὡς καθορίζονται. Νόμοι ἐκάστοτε ἐκδιδόμενοι ἐπὶ τῆς σχετικῆς Βουλευτικῆς πρωτοβουλίας ἐξόδου παρέχουν ἐξουσίαν ἐξ ἰδίας τῶν Νομαρχιῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου κοινοτικοῦ ὑποδείγματος ἐξ ἰδίας ταυτῆς κτιματία καὶ κανονίζουν τὴν διαδικασίαν.

Αἱ ἀρχαὶ συγκροτήσεως ἐξόδου κτιάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφόρων.

Κατὰ κτιματίων, καμμία κτιματοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου κοινοτικοῦ δὲ ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ ἰδιαίτου ἄνευ Νόμου.

Άρθρον 102.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποτελεῖται καὶ λειτουργεῖ αὐτοδικαίως, ἄμα παρέλθουσι ἕξ μῆνες ἀφ' τῆς ἡμέρας ὁριστικῆς ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὅρκον, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἕκτου μηνὸς, ἐὰν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης συγκροτηθῇ πρὸς τὴν Βουλευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Άρθρον 103.

Ὅσοι οἱ Νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν ἐξ τὸ παρόν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Ἐθνικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πρώην Βουλευτικὴ Σύνοδος δύναται συγκροτηθῇ ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτῆς μετὰ τὸ τοῦ νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἄρθρον 105.

Δι' ἰδιαιτέρου Νόμου, καὶ ὅπου ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως, ρυθμίζονται τὰ ἀναγκαῖα περὶ τῶν ἑξῆς ἀντικειμένων

α.) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν τοῦ κράτους, τῆς διαιρέσεως αὐτῶν πρὸς συνέχειαν τῶν νομοθετικῶν, ἀπαρτίας καὶ τῆς ἀποκλεισμοῦ αὐτοῦ παραιτήσεως, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καθηγητῶν καὶ τῶν ἐν ἀνδρὶ κληρικοῖς ἢ μοναχοῖς.

β.) Περὶ τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ τῆς δημοσίας ψηφοφορίας.

γ.) Περὶ τῆς διαιρέσεως καὶ διαρθρώσεως τῆς βουλῆς εἰς, καὶ περὶ ἀναβολῆς καὶ διαλύσεως αὐτῆς ἐκτάκτων καὶ ἐξαιρετικῶν λόγων.

δ.) Περὶ τοῦ τόπου

ε.) 1. Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἐφαρμοζομένου συστήματος.

2. Περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἰσχύος τῆς δικαιοκρισίας τῆς ἐκκλησίας ἢ ἄλλης ἱερᾶς ἀρχῆς.

ζ.) Περὶ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διακρίσεις τῶν ἐγκλημάτων τῆς συμπαιτίας καὶ κακουργίας.

η.) Περὶ ἐφαρμογῆς δημοσιογραφίας

θ.) Περὶ ἐλευθερίας καὶ κατοχυρώσεως τῆς κατοικίας, ἐπιστολαρίας, ἐξ-

αρχείας καὶ παντηρίας.

5/ Περὶ ὁρισθέντων συντάξεων τῶν ἀρχιεπισκόπων, Μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 106.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα τελεῖται ἐφ' ἑτέρμιον ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς ἡμισυ τεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Ἄρθρον 107.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀρχεται εἰς τὸν παγκοσμιον τῶν Ἑλλήνων.

Ο Πρόεδρος.

Παν. Νοταρᾶς.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Α. Μεταξᾶς. Ἀναστ. Κριεζῆς. Ἀνδρέας Λόντος

Οἱ Γραμματεῖς.

Ἀρ. Π. Ἀγρος. Ἀθ. Αἰτιάν. Κωνσταντῖνος Δ. Κοζομπολάνης.

Οἱ Ἀντιγραφεῖς.

Ἀγγελος Σκυλλος.

Ἀ. Κανελλόπουλος.

Γραφεῖς.

Ἀναγνώ. Ἰωαννιδης.

Ἀθανασ. Μαστρογιαννίδης.

Ἀθανασ. Μαρκάκης.

Ἀθανασ. Μαρκάκης.

Ἀθηνᾶς.

Ἀμφίσσης

Ἀναβρυτῶν

Ἀνδρίτσαινα (Καλάβ.)

Αἴγιον

Αἰγιαλείας

Αἰτωλίας

Ἄργους

Ἀθανασίου

Ἀρκαδίας

Ἀρτοῦ

Πταρασαρακατῶν

Μεσσήνης

Βλαχοῦ

Βοιοτίας

Βουλγαρικοῦ Σερβικοῦ καὶ Ὀρφανοῦ

Βόλου

Γοργοποτάμου

Γρεβενῶν

Δωδεκανήσου

Δράμας

Ζακύνθου.

Γ. Α. Μελάς

Ερμουπόλεως

Δούκας Περίδης — Π. Σεραλόγος

Πάτρων.

Γ. Διονυσιόπουλος Δεληκανάκης

Γιγαντ. Λέσβου.

Γιγαντ. Σάμου.

Δημ. Μαυρομιχάλης. Εμμανουήλ Πρίγκας

Κερκυρ.

Λέων Μελας.

Θεσσαλ.

Χρ. Περδικάρης Ιω. Βελώνης

Ο Μέγας

Ιδιόκτ. Βασιλάκης

Ιδιοκτ. Β. Δεκαρούλης

Ιον. — Δημήτριος Γαλάνης

Κεφαλλ.

Ν. Πελιμεζάς

Λευκοσιάς

Κ. Ζερβός

Ολ. Χαρκάρης.

Κεφαλλ.

Β. Δ. Μελάς:

Ζακυνθιακάρης

Κωνστ. Δ. Κυριακού.

Κεφαλλ.

Δ. Γαλάνης Μ. Γεωρμάρας

Κεφαλλ.

Κεφαλλ.

Σπυρίδων Καλογερόπουλος Κ. Ζάρας Β. Κωνσταντ. Χλάρας

Κεφαλλ.

Λ. Φραγκίας — Κεφαλλ.

Ν. Ζηρομάλλης Νικόλαος Μαλλιος

Κεφαλ. Λεξαρό — (Αρχαιότ.)

Λάζαρος Φούσκας

Δ. Κυριακόπουλος

Ανδρέας Πάνος

Κεφαλ.

Σπυρίδων Πάγκαλος

Κεφαλ.

Κεφαλ.

Κεφαλ.

Γεωργ. Μακρας. Μιχαήλ Γ. Σχινάς.

Κεφαλληνίας

Κρανέας

Κρανέας

Κρανέας

Κρανέας

Λεβαδείας.

Λεβαδείας.

Λεβαδείας.

Λεονταρίου.

Λεονταρίου.

Λεονταρίου.

Λεπτομερείας

Λεπτομερείας

Λεπτομερείας

Μαίνης

Μαίνης

Μαιανδρίου.

Μαιανδρίου.

Μαιανδρίου.

Μαγνησίας

Μαγνησίας

Μεγαρίδος.

Μεγαρίδος.

Μεθώνης.

Μεθώνης.

Μεθώνης.

Μεσσηνίας

Μεσσηνίας

Μεσσηνίας

Μεσσηνίας

Μεσσηνίας

Μεσσηνίας

Μεσσηνίας

Μεσσηνίας

Μεσσηνίας

Μυκόνου

Μονεμβασίας

Ιωάννης Τζανετάκης

Νάξου

Μ. Μακρυκαστρίτης

Ναυπλίου-Βασιλικών.

Ναυπλίας / Πόρος /

Ναυπλίας / Ύδρας /

Ποσειδώνος.

Πύλου.

Ζακύνθου.

Ζακύνθου.

Πάρου.

Πάρου.

Πάρου. Λύσων Δ. Βιλάλας

Σαμάρας.

Σαμίων.

Σαλαμίνος.

Λέρου

Λέρου

Λιοάχων Λιμάδων

Λουρωτών.

Λουρωτών.

Λουρωτών

Π. Ν. Κοντίνας

Εύρου.

Ζ. Μαραμή Πρωτοπάπας.

Ίτρου.

Ίτρου.

Ρούμα (Σαρίδης)

Ρηγινιάς

Χίου

Γ. Γ. Δαρδίν

Χαρβουνάρων.

Α. Μοναρχίδης

Α. Γιαννίτσης

Ανατύπωση πρωτότυπου χειρογράφου του Συντάγματος του 1844
από το αρχείο πολυτίμων της Βουλής των Ελλήνων.
Εκδόθηκε από την Βουλή επί προεδρίας
Απόστολου Χρ. Κακλαμάνη
σε 20.000 αντίτυπα
για τα ελληνικά σχολεία
στο πλαίσιο του εορτασμού
των 150 χρόνων Συνταγματικού Βίου.

Αθήνα, 20 Ιανουαρίου 1995